

den, der var valgt, fandtes ikke at være valgbar — i saa Fald gør det naturligvis lige meget, hvor mange Stemmer han har faaet —, eller hvor en Valgkandidat er bleven afvist. Der er i disse Tilfælde ikke blot en formel Mangel derved, men der er ogsaa tilsidesat en tredie Persons Ret.

Jeg tror, at vi baade formelt og reelt i enhver Henseende ere i Overensstemmelse med dette Tings Fortid, naar vi godkende dette Valg, og deraf kan ikke følge noget som helst frygteligt. De Konsekvenser, det har, er naturligvis, at vi ogsaa i Fremtiden ikke handle formalistisk, og der vil jeg sige til det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), som ikke synes om, at jeg har sagt, at det neppe vil blive Tilfældet, at man af formelle Grunde vil tilsidesætte Valg, altsaa, hvor Valgloven ikke forsætlig, men paa Grund af Skødesløshed er blevet overtraadt, at en Forkastelse ikke bør anvendes som Straf for en slig Forsømmelse. Naar jeg har sagt det, saa skulde ærede Medlemmer, der høre til andre Partier end det relative Flertal her i Tinget, være taknemmelige for, at vi ville slaa fast, at Konsekvensen af dette Valgs Godkendelse naturligvis er, at de samme Synspunkter ville vi ogsaa lægge til Grund i Fremtiden.

Saa vil jeg henvise det ærede Medlem for Thisted til, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) har sagt om, at der var ikke tidligere i hans Praksis forefaldet noget Valg med saa mange Uordener. Om det er rigtigt, ved jeg ikke, det kunne de to Herrer tale sammen om. Men jeg vil udtale, at jeg ogsaa tror, at naar dette Valg ikke forkastes af formelle Grunde, vil det ikke blive let at forkaste Valg af formelle Grunde, medmindre der foreligger forsætlige Overtrædelser af Loven som planmæssig Tilsidesættelse af den hemmelige Afstemning, eller dette, at der er øvet Kontrol med Stemmeafgivningen. Der er heller ingen Ulykke deri. Det forekommer mig, at det er det sundeste, at man kun forkaster de Valg, hvor der er nogen Grund til at formode, at Valgresultatet vilde være blevet et andet, hvis Valglovens Bestemmelser nøje vare blevne overholdte.

Jeg anbefaler derfor, at man i dette Tilfælde ligesom ved Skjoldelevvalget følger dette Princip og godkender Valget i Vinderup.

Sabroe: Jeg har begæret Ordet i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), der overfor

min Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) bestred Rigtigheden af den Udtalelse, han var fremkommet med angaaende det religiøse Moments Tilstedeværelse ved Valget i Vinderup. Jeg ønsker da at gøre opmærksom paa, at en af den faldne Kandidats ordførende Stillere, Provst Møller, ved denne Lejlighed erklærede, at af de 4 Kandidater, der havde stillet sig til Valg, var der kun to, der kunde være Tale om set fra et kristeligt Synspunkt, nemlig den faldne Kandidat og den sejrende Kandidat. Men saa mindede Provst Møller om, at man stod nu overfor en Afgørelse af kirkelige Spørgsmaal inde paa Rigsdagen, og i den Anledning vilde han gerne bede Kirkefolket, naar de kom ind i det hemmelige Rum . . .

Formanden: Disse Udtalelser vedrøre ikke Valgets Godkendelse eller Forkastelse.

Sabroe: Jeg beklager altsaa, at jeg ikke faar Lejlighed til at vise, hvorledes det religiøse Moment har spillet en ganske overordentlig Rolle ved Afgørelsen af dette Valg.

J. H. Jensen: I alle de Aar, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Ting, har det ærede Medlem for Assens (Berntsen) været Ordfører ved de Valg, der vare noget tvivlsomme, dels Ordfører for Flertallet, dels for Mindretallet, og i næsten alle Tilfælde har jeg glædet mig ved at kunne følge ham, fordi han stadig syntes at være gaaet ud fra det Princip, at naar der ikke var foregaaet Uregelmæssigheder af den Beskaffenhed, at man kunde forudsætte, at Valget vilde have faaet et andet Udfald, hvis de ikke vare foregaaede, saa skulde Valget godkendes. Jeg mindes saaledes, at det ærede Medlem kæmpede saa tappert for Godkendelsen af Oluf Jørgensens Valg i 1896. Der hævdede han netop, at det var umuligt at paastaa, at Valget vilde have faaet et andet Udfald, hvis der ikke var foregaaet nogen Uregelmæssigheder. Jeg følte mig nu overbevist om, at der heller ikke var ført noget sikkert Bevis i saa Henseende, saa jeg turde ikke stemme for Forkastelse, skønt jeg derved gik mod mit eget Parti. Nu synes jeg virkelig, at der er kommet et Tilfælde, hvor det ærede Medlem har gjort en Kovending, idet det ærede Medlem nu synes at ville maale med en helt anden Alen, end han plejer. Det kan jo